

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg, den 3. juni 2003
EU-Konventssekretariatet

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere
samt de danske repræsentanter i Konventet

Revideret udkast til bestemmelser om et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (art. 41 i del I og art. 153-173 i del III)

Præsidiets reviderede udkast til særlige bestemmelser for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (RIA) er offentliggjort som henholdsvis artikel 41 i del I og artikel 153 – 173 i del III (artikel 41 findes i CONV 724/03 og artikel 153-173 i CONV725/03)¹.

Artikel 41 er placeret i del I's afsnit V – Udøvelse af EU's beføjelser - i underafsnittet kapitel II: Særlige bestemmelser. Afsnit V indeholder en beskrivelse af de midler, som EU råder over til at udføre sine opgaver. I afsnittet foretages en udtømmende opregning af retsakter, der skal anvendes inden for alle forfatningens politikområder og dermed også inden for det nuværende søjle 3 område. Ifølge udkastet skal den almindelige lovgivningsprocedure (proceduren for fælles beslutningstagning) også anvendes inden for RIA-området, og dermed skal beslutninger som hovedregel træffes med kvalificeret flertal, dog med visse undtagelser – f.eks. inden for familieretten, hvor der kræves enstemmighed².

Artiklen opregner de særlige karakteristika, der gælder for RIA, hvilket omfatter, at der er tale om bestemmelser om både lovgivning og operationelt samarbejde inden for området, de nationale parlamenters rolle samt bestemmelser vedrørende initiativretten.

Giscard d'Estaing har tidligere på Konventets møde den 17.-18 marts 2003

¹ Præsidiets første udkast til RIA-bestemmelser er offentliggjort i CONV 614/03, jf. Info-note I 199.

² Se artiklerne 165, 167, 170 og 171.

påpeget, at Konventet kunne overveje, hvorvidt det er nødvendigt at tage en bestemmelse som artikel 41 med i første del, men artikel 41 er stadig med, selv om adskillige ændringsforslag er gået ud på at fjerne denne artikel om de særlige bestemmelser vedrørende RIA-området. På den anden side har andre medlemmer påpeget, at det er vigtigt at have bestemmelsen med - dog med visse modifikationer.

I artikel 41, stk. 1, er det således føjet til, at det operationelle samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder omfatter *politi, toldmyndigheder og andre særlige myndigheder vedrørende forebyggelse og afsløring af strafbare handlinger*.

I stk. 2, der vedrører de nationale parlamenters tilknytning til den politiske kontrol med Europol, er Eurojust tilføjet.

Nedenfor gennemgås de væsentligste ændringer i det reviderede udkast til RIA-bestemmelserne i del III.

Definition af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (artikel 153)

De første 8 artikler i dels III's RIA-bestemmelser indeholder horisontale bestemmelser vedrørende de centrale karakteristika ved området og de særlige procedurer eller undtagelsesregler i forhold til de generelle regler. Artikel 153 indeholder en generel definition af, hvad RIA-området indebærer.

Det er nu på baggrund af forslag herom tilføjet, at EU også bestræber sig på at sikre et højt sikkerhedsniveau gennem foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af *racisme og fremmedhad*. I forhold til det tidligere fremsatte udkast er det præciseret, at begrebet tredjelandstatsborgere også omfatter statsløse.

Det Europæiske Råds rolle (artikel 154)

Bestemmelsen om Det Europæiske Råds rolle på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed er stort set uændret og bibeholdt som særskilt bestemmelse i del III fremfor at indsætte bestemmelsen i del I, artikel 20 om Det Europæiske Råd. Ifølge bestemmelsen kan Det Europæiske Råd udforme strategiske retningslinjer for den lovgivningsmæssige og operationelle planlægning

inden for området.

De nationale parlamenters rolle (artikel 155)

Artikel 41, stk. 2 i del I og artikel 155 i del III skitserer de nationale parlamenters rolle inden for RIA. Indholdsmæssigt er artikel 155 stort set ikke ændret. Det er føjet ind, at de nationale parlamenter i forbindelse med lovgivningsforslag og initiativer inden for retligt samarbejde i kriminalsager samt politisamarbejde overvåger nærhedsprincippet i overensstemmelse med betingelserne i protokollen om overvågning af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Artikel 155, stk. 2 indeholdt oprindelig supplerende bestemmelser til protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, men denne bestemmelse er i overensstemmelse med mange ændringsforslag flyttet til selve protokollen, uden at der i øvrigt er ændret på indholdet af bestemmelsen³.

Derudover kan de nationale parlamenter deltage i evalueringsmekanismen beskrevet i artikel 156, del III, der skal sikre kontrol med medlemsstaternes gennemførelse af EU's politikker, og de nationale parlamenter kan deltage i den politiske kontrol med Europol og Eurojust i overensstemmelse med bestemmelserne herom i artikel 169 og artikel 172.

Evalueringsmekanisme (artikel 156)

Evalueringsmekanismen beskrevet i artikel 156 skal sikre kontrol med medlemsstaternes gennemførelse af EU's politikker. Bestemmelsen er bibeholdt, selv om flere medlemmer har foreslået den fjernet. Det er nu tilføjet, at et af målene med den gensidige evaluering er at fremme princippet om gensidig anerkendelse. Da der alene er tale om, at Rådet kan fastsætte administrative bestemmelser i form af europæiske forordninger og afgørelser om denne gensidige evaluering, har Præsidiets ikke fundet det nødvendigt at imødekomme ændringsforslag om en styrket rolle for Europa-Parlamentet i forbindelse med

³ Herefter er tærsklen for den tidlige varselsmekanisme til overvågning af nærhedsprincippet sat ned fra 1/3 til 1/4, når det drejer sig om forslag vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager samt politisamarbejde, og yderligere bestemmes det, at den tidlige varselsmekanisme også finder anvendelse på forslag fremsat af medlemslandene.

den gensidige evaluering.

Oprettelse af udvalg til koordinering af operationelt samarbejde om EU's indre sikkerhed (artikel 157)

Ifølge det første udkast var der mulighed for at oprette en stående komité under Rådet med ansvar for at koordinere medlemsstaternes kompetente myndigheds indsats vedrørende indre sikkerhed. Ifølge det nu foreliggende udkast er der ikke blot tale om en mulighed for Rådet til at oprette denne komité, men det er fastsat, at *der oprettes en stående komité for at sikre, at det operationelle samarbejde om den indre sikkerhed i Unionen fremmes og styrkes.*

I det første udkast var det præciseret, at disse myndigheder omfattede politi-, told- og civilbeskyttelsesmyndighederne. Teksten er nu ændret, så medlemsstaterne er har en vis skønsmargin, der tillader dem at tage hensyn til deres administrative strukturers særlige karakteristika.

Det er yderligere foreslået i udkastet, at ikke kun Europa-Parlamentet, men også de nationale parlamenter orienteres om komiteens arbejde.

Parallel initiativret til en gruppe af medlemslande inden for retligt samarbejde i kriminalsager og politisamarbejde

Artikel 160 om parallel initiativret for en gruppe medlemslande er uændret i forhold til det første udkast. Herefter har Kommissionen og en gruppe på minimum $\frac{1}{4}$ af medlemsstaterne parallel initiativret vedrørende det retlige samarbejde i kriminalsager og politisamarbejde.

Visse ændringsforslag gik ud på at fjerne bestemmelsen, idet det blev anset for ønskeligt, at Kommissionen også på dette område får initiativmonopol. Andre medlemmer insisterede på den anden side på initiativret for medlemsstaterne på dette område. Andre forslag igen vedrørte tærsklen for antallet af medlemsstater både i opadgående som nedadgående retning. Præsidiets anfører i bemærkningerne til forslaget, at plenardebatten viste, at det første udkast forekommer at være et forslag, som der kan opnås konsensus om.

Domstolskontrollen med RIA

Den først forelagte bestemmelse om domstolskontrollen med RIA-området er uændret, men bestemmelsen er flyttet til artikel 279, del III i afsnittet om Domstolen⁴. Domstolen har efter denne bestemmelse som udgangspunkt kompetence på RIA-området, men ikke med hensyn til politimæssige foranstaltninger eller foranstaltninger til opretholdelse af lov og orden, som bliver udført i henhold til national lovgivning. Domstolen har dog på den anden side kompetence til at tage stilling til foranstaltninger, der træffes i medfør af EU-lovgivning, da Domstolen kan tage stilling til anvendelse af EU-lovgivningen.

Grænsekontrol, asyl og indvandring (artikel 161-164)

Politikkerne i artikel 161-163 om grænsekontrol, asyl og indvandring er underlagt *princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemslandene*, som er taget uændret med i artikel 164. Princippet omfatter også økonomiske aspekter og er skrevet ind i traktaten på baggrund af arbejdsgruppe X's anbefaling. Ændringsforslagene hertil var modsatrettede, idet nogle konventsmedlemmer ønskede at udelade artiklen, andre ønskede at udelukke de økonomiske aspekter, mens andre igen ønskede, at artiklen kun skulle vedrøre ren økonomisk solidaritet. Præsidiet vurderer dog, at den nuværende formulering er blevet vel modtaget af et stort antal konventsmedlemmer - navnlig dem fra de nye medlemslande.

Personkontrol ved grænserne og visumpolitik (artikel 161)

Som noget nyt er der i artikel 161 indsat et stk. 3, hvori det præciseres, at bestemmelsen ikke berører medlemsstaternes kompetence med hensyn til den geografiske fastlæggelse af deres grænser.

Derudover er der alene foretaget en sproglig ændring til en kortere og enklere formulering vedrørende *den fælles politik for visa og andre tilladelser til kortere ophold*.

Også formuleringerne vedrørende et *fælles system for integreret forvaltning af de ydre grænser* er opretholdt uændrede. Der var flere ændringsforslag vedrørende oprettelse af en fælles struktur eller grænsevagt, men på den anden side også modsatrettede forslag, og Præsidiet har derfor anset det for bedst at opretholde den nuværende formulering, der ifølge Præsidiet lader til at kunne accepteres af alle konventsmedlemmer.

⁴ Se Info-note I 269.

Ifølge Schengen-konventionens artikel 2, stk. 2, har en medlemsstat mulighed for midlertidigt at genindføre kontrol ved de indre grænser. Præsidiet har ikke fundet det nødvendigt at imødekomme de ændringsforslag, der vil have denne bestemmelse sat ind i forfatningen, eftersom denne regel under alle omstændigheder vil forblive i kraft efter forfatningens ikrafttræden.

Asyl (artikel 162)

På foranledning af den britiske regerings repræsentant – Peter Hain – er der indsat et nyt litra g i artikel 162, stk. 2. Heri understreges det, hvor vigtig asylpolitikens eksterne del er, da det indføres, at det fælles europæiske asylsystem omfatter *partnerskab og samarbejde med tredjelande med henblik på styring af strømme af personer, der ansøger om asyl eller subsidiær eller midlertidig beskyttelse.*

For at gøre det klart, at den fælles procedure for tildeling af asylstatus og for subsidiær beskyttelse ikke nødvendigvis skal være den samme, er formuleringen i artikel 162, stk. 2, litra d, ændret.

Indvandring (artikel 163)

I det første udkast blev det eksplicit nævnt, at Europa-Parlamentet og Rådet kan vedtage love og rammelove om bekæmpelse af menneskehandel, navnlig med kvinder og børn. Denne sætning er på baggrund af forslag herom fjernet, idet denne del af EU's indsats allerede er dækket af andre bestemmelser⁵.

I stk. 4 om vedtagelse af foranstaltninger, der skal fremme og støtte medlemsstaternes indsats til fordel for integration af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig på deres område, er enhver form for harmonisering nu udelukket, idet bestemmelsen kun tager sigte på tilskyndelses- og støtteforanstaltninger.

Samarbejde om civilretlige spørgsmål (artikel 165)

Ifølge artikel 165 kan der vedtages love og rammelove om gensidig anerkendelse af retsafgørelser, fuldbyrdelse, forkyndelse m.m. efter den almindelige lovgivningsprocedure med kvalificeret flertal. I forhold til det tidligere fremsatte udkast er det nu i stk. 1 føjet ind, at der er tale om et samarbejde om ci-

⁵ Der henvises til listen over strafbare handlinger i artikel 167 og det forhold at artikel 163 litra c - "illegal indvandring og ulovligt ophold" forekommer at dække en stor del af bekæmpelsen af menneskehandelen uden for strafferettens område.

vilretlige spørgsmål *med grænseoverskridende virkninger*, hvilket gælder for hele bestemmelsen. For at undgå misforståelser er det dog også føjet ind i stk. 3 om familieretten.

Præsidiets har fastholdt bestemmelsen i artikel 165, stk. 3, der er en undtagelse til hovedreglen om vedtagelse efter den almindelige lovgivningsprocedure med kvalificeret flertal, idet det bestemmes, at love og rammelove vedrørende *familieretten* skal vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet. Præsidiets kunne konstatere, at Konventet er delt i forhold til dette spørgsmål. Mange konventsmedlemmer har givet udtryk for, at Rådet på familierettens område bør træffe afgørelse med enstemmighed, mens andre går ind for, at det bør være efter den almindelige lovgivningsprocedure. Præsidiets har dog fastholdt kravet om enstemmighed.

I det første udkast var vedtagelse af regler vedrørende det område inden for familieretten, der omhandler *forældreansvar*, ikke omfattet af kravet om enstemmighed. En række konventsmedlemmer har imidlertid været imod dette og påpeget, at det i praksis vil være vanskeligt at skelne, og omtalen af forældreansvar er derfor udgået. Imidlertid er der så indsat en ny bestemmelse i stk. 3, hvorefter Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet kan vedtage afgørelser, der fastlægger, hvilke familieretlige aspekter med grænseoverskridende virkninger der kan vedtages efter den almindelige lovgivningsprocedure med kvalificeret flertal.

Retligt samarbejde i kriminalsager (artikel 166-170)

Præsidiets har i det foreliggende udkast slået de to tidligere artikler om henholdsvis retligt samarbejde i kriminalsager og strafferetspleje sammen til én artikel, således at den tidligere bestemmelse om strafferetspleje (artikel 16) nu er stk. 2 i artikel 166.

En række konventsmedlemmer har insisteret på, at kravet om enstemmighed opretholdes vedrørende alle vedtagelser inden for det retlige samarbejde i kriminalsager, men Præsidiets har ikke fulgt disse ændringsforslag. Præsidiets henviser til, at det ved udformningen af bestemmelsen har taget hensyn til arbejdsgruppens anbefalinger samt et stort antal konventsmedlemmer, der går ind for det først fremlagte forslag, og derudover en række forslag, der går ud på at fjerne undtagelserne med enstemmighed⁶.

⁶ Artikel 165, stk. 2, 167, 170 og 171.

I artikel 165, stk. 2, der omhandler det straffeprocessuelle samarbejde, har adskillige konventsmedlemmer insisteret på, at der skulle være tale om et grænseoverskridende element, før der kan blive tale om vedtagelse af regler, og det er derfor tilføjet, at der kan vedtages europæiske rammelove med henblik på at lette den gensidige anerkendelse af retsafgørelser og det politimæssige samarbejde i *kriminalsager med grænseoverskridende virkninger*.

For at undgå misforståelser omkring bestemmelsens rækkevidde er formuleringen i artikel 165, stk. 2, litra a, ændret til *gensidig anerkendelse af bevismidler mellem medlemsstaterne*. Herved præciseres, at de love og rammelove, som vedtages vedrørende minimumsregler for så vidt angår anerkendelse af bevismidler, udelukkende drejer sig om at sikre, at bevismateriale fremskaffet i overensstemmelse med disse regler vil kunne anvendes i retssager i andre medlemsstater, uden at dette berører dommernes frihed til at vurdere bevismateriale i overensstemmelse med national ret.

Endvidere er artikel 165, stk. 2, ændret, så der alene kan vedtages europæiske rammelove og ikke europæiske love inden for det straffeprocessuelle område.

På foranledning af flere konventsmedlemmer har Præsidiets endvidere indføjet et nyt led i artikel 165, hvoraf det fremgår, at der er tale om minimumsregler, som ikke er til hinder for at medlemsstaterne kan indføre et højere niveau for beskyttelse af det enkelte menneskes rettigheder inden for strafferetsplejen.

Den materielle strafferet (artikel 167)

Stk. 1 i artikel 167 er uændret. Efter denne bestemmelse kan Europa-Parlamentet og Rådet vedtage rammelove (ikke love) med minimumsregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger, og for straffene herfor på områder, hvor der begås kriminalitet af særlig grov karakter, som har en grænseoverskridende karakter, der følger af overtrædelsens karakter eller følger af et særligt behov for at retsforfølge dem i fællesskab. Områderne, der opfylder dette kriterium, opregnes i bestemmelsen⁷. Præsidiets bemærker, at der har været mange forslag om at tilføje andre kriminalitetsområder til listen, og fremhæver forslaget om at tilføje racisme og fremmedhad, der dog ikke er kommet

⁷ Terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, edb-kriminalitet og organiseret kriminalitet.

med her, men i stedet er tilføjet i den generelle definition af RIA-området i artikel 153.

Rådet kan dog med enstemmighed og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet træffe afgørelse om at udpege andre kriminalitetsområder, der opfylder det ovenstående kriterium.

Artikel 167, stk. 2, er imidlertid ændret for at begrænse rækkevidden heraf. Ifølge det oprindelige forslag kunne der også vedtages rammelove, når der var tale om *områder, hvor der begås kriminalitet, der er til skade for en fælles interesse, som er genstand for en EU-politik, når strafferetlige sanktioner viser sig absolut nødvendige for at sikre en effektiv gennemførelse af denne politik.*

Det nye stk. 2 i artikel 167 lyder:

Når indbyrdes tilnærmelse af strafferetlige bestemmelser viser sig absolut nødvendig for at sikre effektiv gennemførelse af en EU-politik på et område, der har været omfattet af tidligere harmoniseringsforanstaltninger, kan der ved europæisk rammelov fastsættes mindsteregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på det pågældende område.

Denne rammelov vedtages efter den samme procedure som den, der anvendes til vedtagelse af de harmoniseringsforanstaltninger, der er omhandlet i foregående afsnit, jf. dog artikel 160.

I den nye affattelse af stk. 2 er det således bestemt, at de pågældende strafbare handlinger skal stå i forbindelse med harmoniseringsforanstaltninger på EU-plan, hvilket udelukker, at der er tale om forbindelser til EU-områder, hvor harmonisering ikke er muligt. Derudover skal der være en forbindelse til allerede vedtagne harmoniseringsregler. Det er ikke nok, at EU har teoretisk mulighed for at vedtage disse. Der skal desuden foretages en vurdering af, om en indbyrdes tilnærmelse af strafferetten viser sig absolut nødvendig. Dertil kommer, at det er bestemt, at rammeloven skal vedtages efter den samme procedure som den, der anvendes til vedtagelse af de harmoniseringsregler, som rammeloven er knyttet til. Det vil sige, at når disse harmoniseringsregler er vedtaget med enstemmighed, så bibeholdes dette princip også for de strafferetlige regler tilknyttet dette område.

Kriminalitetsforebyggelse (artikel 168)

Bestemmelsen om kriminalitetsforebyggelse i artikel 168 er uændret. Ifølge denne artikel kan Europa-Parlamentet og Rådet vedtage love og rammelove, der skal fremme og støtte medlemsstaternes indsats til forebyggelse af kriminalitet. Bestemmelserne, som vedtages, er begrænset til kun at omfatte tilskyndelsesforanstaltninger og støtteforanstaltninger.

Eurojust (artikel 169)

I artikel 169 om Eurojust er der ændret på formuleringen, således at Eurojusts opgave er at *støtte og styrke* fremfor at *sikre* koordinering og samarbejde mellem de nationale myndigheder, der skal retsforfølge grov kriminalitet, som vedrører to eller flere medlemsstater eller kræver fælles retsforfølgning.

Ifølge bestemmelsen kan Europa-Parlamentet og Rådet fastlægge Eurojusts struktur, funktionsmåde, indsatsområde og opgaver efter den almindelige lovgivningsprocedure. Et vist antal ændringsforslag har foreslået, at loven om Eurojusts opgaver skal vedtages af Rådet med enstemmighed, men dette ønske er ikke blevet efterkommet.

En række konventsmedlemmer har udtrykt reservation over for, at Eurojust får mulighed for at indlede retsforfølgning, men Præsidiets skriver i bemærkningerne, at tanken herom synes at være generelt accepteret under forudsætning af, at det er medlemsstaternes myndigheder der foretager retsforfølgningen og af denne grund er bestemmelsen derfor ikke ændret.

Eurojust kan allerede i dag anmode de nationale myndigheder om at indlede retsforfølgning vedrørende konkrete forhold, men disse er dog ikke forpligtet til at efterkomme en sådan anmodning⁸. Dette vil imidlertid kunne ændres, og de nationale myndigheder vil kunne forpligtes til at følge en anmodning om at indlede retsforfølgning, såfremt Europa-Parlamentet og Rådet vedtager en lov om Eurojust, der indeholder en sådan bestemmelse.

For at understrege betydningen af, at EU's finansielle interesser beskyttes, er det indføjet, at Eurojusts opgaver kan omfatte retsforfølgning *især vedrørende overtrædelser, der skader Unionens finansielle interesser*.

Sætningen i artikel 169, stk. 2, litra b, om, at Eurojusts opgaver kan omfatte et

⁸ Det følger af artikel 8 i Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust.

passende tilsyn med Europol's opgaver, er taget ud, da en del medlemmer har været imod at tage denne bemærkning med. Ud fra betragtningen om, at et forudgående tilsyn med Europol allerede er påkrævet, inden Europol iværksætter en operationel aktivitet på en medlemsstats område (jf. artikel 172, stk. 3, har Præsidiets accepteret, at en bestemmelse om, at Eurojust fører tilsyn med Europol, ikke er strengt nødvendig, selv om en sådan funktion kunne være hensigtsmæssig i de tilfælde, hvor der er tale om aktioner, som gennemføres af fælles efterforskningshold, der opererer i flere medlemsstater. Samtidig med at sætningen om, at Eurojust fører et passende tilsyn med Europol, er taget ud af udkastet, er det dog indføjet i artikel 172, stk. 2, litra b, om Europol's opgaver, at disse gennemføres *i givet fald i samarbejde med Eurojust*.

En europæisk offentlig anklagemyndighed (artikel 170)

Bestemmelsen i artikel 170, der giver mulighed for, at Rådet med enstemmighed og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet kan vedtage en europæisk lov om oprettelse af en europæisk offentlig anklagemyndighed ud fra Eurojust, er opretholdt stort set uændret. Bestemmelsen har ellers givet anledning til en heftig debat, hvor en lang række konventsmedlemmer har givet udtryk for, at de er imod tanken om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed, mens andre på den anden side går ind herfor. Da Konventet var delt i diskussionen af dette spørgsmål, er det Præsidiets opfattelse, at den foreslåede tekst udgør et passende kompromis, idet Præsidiets understreger, at bestemmelsen udelukkende giver mulighed for, at Rådet træffer denne afgørelse, såfremt det findes hensigtsmæssigt, og at der ikke er tale om en forpligtelse hertil.

For at undgå misforståelser anføres det, at en europæisk anklagemyndighed oprettes *ud fra* Eurojust fremfor *inden for*.

Endvidere gives der mulighed for, at Rådet i en eventuel lov kan fastlægge den europæiske anklagemyndigheds arbejdsrelationer til Europol, idet ordene *i givet fald i samarbejde med Europol* er indsat.

Politisamarbejde (artikel 171-173)

Samarbejde mellem de kompetente myndigheder (artikel 171)

Ifølge artikel 171 skal EU udforme et politisamarbejde, der sammenkæder alle medlemslandenes kompetente myndigheder, herunder politi, toldmyndigheder

og andre særlige myndigheder i medlemsstaterne vedrørende forebyggelse, afsløring og efterforskning af kriminelle handlinger. Der er foretaget en vis tilpasning af stk. 1, så den svarer til den nu gældende artikel 30 TEU.

Der er fortsat forskel på procedurerne for vedtagelse af regler om henholdsvis samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder og regler om de nationale politimyndigheders, fælles efterforskningsholds eller retshåndhævende myndigheders udøvelse af operationelle beføjelser på en anden medlemsstats område. Europa-Parlamentet og Rådet kan efter den almindelige lovgivningsprocedure med kvalificeret flertal vedtage love og rammelove vedrørende myndighedernes samarbejde om indsamling, opbevaring, behandling, analyse samt udveksling af relevante oplysninger, uddannelse og udveksling af personale, udstyr og forskning, og alle andre foranstaltninger, der fremmer samarbejdet mellem de omtalte myndigheder.

Ifølge artikel 172, stk. 3, kan Rådet imidlertid kun med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet vedtage love og rammelove vedrørende operationelt samarbejde mellem myndighederne. Selvom flere konventsmedlemmer har påpeget vanskeligheden ved at afgrænse denne bestemmelse, har Præsidiets i overensstemmelse med arbejdsgruppe X's anbefalinger besluttet, at opretholde bestemmelsen uændret.

I stk. 2 er der nu en fuldstændig liste over de spørgsmål, der kan afgøres med kvalificeret flertal⁹.

Europol (artikel 172)

Præsidiets har ikke foretaget substansændringer i artikel 172 vedrørende Europol. Bestemmelsen beskriver Europol's overordnede opgave, som er at støtte og styrke indsatsen hos medlemsstaternes politimyndigheder og deres indbyrdes samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater, terrorisme og de former for kriminalitet, der skader en fælles interesse, som er omhandlet af en af Unionens politikker.

Der er fremsat flere ændringsforslag til denne opgavebeskrivelse, men Præsidiets er af den opfattelse, at det forelagte udkast udgør et udmærket kompromis, og henviser til den tidligere omtalte indføjeelse af muligheden for, at der

⁹ Indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger; støtte til uddannelse og udveksling af personale, udstyr og kriminalitetsforskning; fælles efterforskningsteknikker vedrørende afsløring af grove former for organiseret kriminalitet.

kan fastsættes et passende arbejdsforhold mellem Europol og Eurojust ved at indsætte ordene *i givet fald i samarbejde med Eurojust*.

Bestemmelsen i stk. 3 om, at alle Europol's operative aktioner skal foretages i samarbejde og i forståelse med myndighederne i den eller de medlemsstater, hvis område er berørt, samt at anvendelse af tvangsindgreb udelukkende hører ind under de kompetente nationale myndigheder, er bevaret uændret.

Præsidiets understreger i den forbindelse, at udtrykket operativ aktion ikke skal betragtes bredt, men at det bærende i teksten er, at det er Europol's operative aktion på en medlemsstats område, der kræver dennes samtykke.

Endvidere understreger Præsidiets, at meningen med stk. 3, andet led, er at præcisere, at anvendelse af tvangsindgreb er forbeholdt nationale embedsmænd, men at der ikke er noget i vejen for, at det i loven bestemmes, at Europol har ret til at være til stede ved anvendelsen af tvangsindgreb eller til at anmode nationale embedsmænd om at anvende tvangsindgreb.

Arbejde på en anden medlemsstats område (artikel 173)

Der er ikke fremsat ændringsforslag til artikel 173, og bestemmelsen er derfor uændret i det nye udkast. Herefter vedtager Rådet med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet love og rammelove vedrørende betingelser og begrænsninger, hvorunder medlemsstaternes kompetente myndigheder kan arbejde på en anden medlemsstats område i samarbejde og i forståelse med denne stats myndigheder. Hverken denne bestemmelse eller de øvrige bestemmelser i dette afsnit hindrer, at medlemsstaterne indgår bilaterale aftaler om et tættere samarbejde mellem deres respektive myndigheder.

Med venlig hilsen

Marianne Treumer Ammitzbøll